

Οικουμενικός Πατριάρχης για τον εορτασμό της Νικαίας: «Δεν δυνάμεθα να διανοηθούμε απόντα τον διάδοχον Ιακώβου του Αδελφοθέου»

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Το απόγευμα της Τετάρτης, 22 Οκτωβρίου 2025, η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε στον Ι. Ναό του Αγίου Γεωργίου Νεοχωρίου Βόσπορου, Μετοχίου του Πανάγιου Τάφου, στον εσπερινό της Θρονικής εορτής του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, κατά την οποία τιμάται η μνήμη του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου, πρώτου Επισκόπου Ιεροσολύμων.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Μ. Ιεροκήρυξ κ. Πανάρετος.

Στην ομιλία του, ο Πατριάρχης, απευθυνόμενος στον Σεβ. Αρχιεπίσκοπο

Ανθηδώνος κ. Νεκτάριο, Επίτροπο του Παναγίου Τάφου στην πόλη, αναφέρθηκε στους μακραίωνας δεσμούς του Οικουμενικού Πατριαρχείου με την Σιωνίτιδα Εκκλησία, και ιδιαιτέρως στην διαχρονική στήριξη που προσέφερε η Πρωτόθρονος Εκκλησία των Ορθοδόξων προς την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα.

“Η σημερινή εν τη προσευχή και τη δεήσει επικοινωνία των δύο Εκκλησιών μας, είναι ένας επί πλέον κρίκος στην αλυσίδα των αδελφικών σχέσεων μας και εις ημέρας δόξης και ευκλείας και εις καιρούς δυσχειμέρους. Η προσοχή και η τιμή της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας των Ορθοδόξων προς την διάδοχον του «Τάγματος των Σπουδαίων» μοναχών Αγιοταφίτικην Αδελφότητα, τον άγρυπνον φύλακα και φρουρόν των παναγίων προσκυνημάτων της αμωμότητος ημών πίστεως υπήρξαν αμείωτοι διά μέσου των αιώνων.

Η μεσολάβησι της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας παρά τω Βυζαντινώ Αυτοκράτορι και αργότερον παρά τη Υψηλή Πύλη και ταίς λοιπαίς εν τη πρωτευούσῃ της Οθωμανικῆς Αυτοκρατορίας Διπλωματικαῖς Αποστολαῖς υπέρ των δικαίων του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων· ἡ συμμετοχή αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τι διάστημα χρόνου ἐν τῇ Πόλει του Κωνσταντίνου, διὰ τὴν χαλεπότητα των ἐπιτοπίων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ περιστάσεων, τελουμένην ἐκλογὴν των Πατριαρχῶν Ιεροσολύμων· ἡ ἐκδοσις Πατριαρχικῶν Σιγιλλίων καὶ ἄλλων ἐγγράφων δι’ ὧν ἐπετρέπετο εἰς τοὺς Πατριάρχας Ιεροσολύμων ἢ εἰς τοὺς ἐκπροσώπους αὐτῶν ἡ συλλογὴ ἐράνων ἐντὸς του κλίματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Εκκλησίας υπέρ του Παναγίου Τάφου, ὡς καὶ ἡ ἐπίσης ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἐγκαθίδρυσις Αγιοταφίτικῶν Μετοχιῶν, ὅπως ἐδῶ εἰς Νεοχώριον· τὸ ἄμεσον καὶ ἐμπρακτον ἐνδιαφέρον του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ ἐπίλυσιν του οικονομικοῦ προβλήματος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, τὸ ὁποῖον εἶχε ἄμεση σχέσι πρὸς τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ ἐναντίον των προσηλυτιστικῶν τάσεων καὶ ἐνεργειῶν εἰς τὸ ἐδαφος αὐτοῦ καὶ πολλὰς ἄλλας παρόμοιες ἐνέργειες, ἀποτελοῦν ὅλες διαχρονικὰς οφειλετικὰς ἐκδηλώσεις του Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πρὸς τὴν Σιωνίτιδα Εκκλησία.

Σας διαβεβαιούμε, άγιε Επίτροπε, ότι και σήμερα, αλλά και εις το μέλλον, πάντοτε, είμεθα έτοιμοι να δώσουμε ζώσαν μαρτυρίαν των αδελφικών μας αισθημάτων και να συνεχίσουμε την τιμίαν αυτήν παράδοσιν παροχής κάθε βοηθείας και συνδρομής προς την αδελφήν Εκκλησίαν των Ιεροσολύμων. Σας προτρέπουμε δε να διαβιβάσετε τον αδελφικό μας ασπασμό προς τον Μακαριώτατον Ηγούμενον της Αγιοταφίτικης Αδελφότητος και Πατριάρχην κύριον Θεόφιλον, επί τη ιερά μνήμη του προκατόχου αυτού Ιακώβου του Αδελφοθέου.”

Με την ευκαιρία της παρουσίας του στο Μετόχι του Πανάγιου Τάφου, ο Παναγιώτατος επανέλαβε την αδελφική πρόσκλησή του προς τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων να συμμετάσχει στους εορτασμούς στη Νίκαια της Βιθυνίας για την 1700ή επέτειο από την σύγκληση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου.

“Επιλαμβανόμεθα της ευκαιρίας διά να επαναλάβουμε την αδελφικήν πρόσκλησίν μας, την οποίαν αποστείλαμε ήδη γραπτώς, προς τον άγιον Ιεροσολύμων, όπως συνεορτάσωμεν την 28ην προσεχούς μηνός Νοεμβρίου, εις Νίκαιαν, την 1700ην επέτειον από της συγκλήσεως της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου μαζί με τον Αγιώτατον Πάπαν Ρώμης Λέοντα ΙΔ΄ και τους Μακαριωτάτους και πεφιλημένους αδελφούς Πατριάρχας Αλεξανδρείας κ. Θεόδωρον και Αντιοχείας κ. Ιωάννην και όπως τιμήσωμεν την 30ην Νοεμβρίου, εις Φανάριον, την ιεράν μνήμην του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, του και ιδρυτού της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Εις το ιστορικόν αυτό γεγονός, απτήν εκδήλωσιν ενότητος

Ανατολικής και Δυτικής Χριστιανοσύνης, των τεσσάρων Πατριαρχών της Ανατολής και του Πατριάρχου της Δύσεως, της Πενταρχίας των Πατριαρχών, δεν δυνάμεθα να διανοηθούμε απόντα τον διάδοχον Ιακώβου του Αδελφοθέου. Προσευχόμεθα και αναμένομεν την θετικήν ανταπόκρισιν του Μακαριωτάτου αδελφού Πατριάρχου Θεοφίλου, ανταπόκρισιν εις την ιστορικήν ευθύνην και εκείνου «υπέρ της των πάντων ενώσεως». “

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην 34η επέτειο από την εκλογή του ως Προκαθημένου της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας των Ορθοδόξων, η οποία έγινε στις 22 Οκτωβρίου 1991.

“Εάν ο κάθε Επίσκοπος, κατά την συνείδησιν, παράδοσιν και διδασκαλίαν της Εκκλησίας, ίσταται «εις τύπον και τόπον Χριστού», είναι ευνόητον ότι η ευθύνη αυτή βαρύνει έτι περισσότερο τους ώμους ημών των Προκαθημένων των κατά τόπους του Θεού Εκκλησιών. Και εάν τούτο είναι δυσχερές πάντοτε, εις πάσαν περίστασιν, διά την ανθρωπίνην ασθένειαν και αδυναμίαν, είναι εξόχως δυσχερές και υπεύθυνον υπό τας νυν περιστάσεις.

Αλλά και πάλιν ημείς δεν πτοούμεθα από την περί ημάς αδυσώπητον πραγματικότητα. Διότι ημείς πιστεύομεν και εις μίαν άλλης διαστάσεως πραγματικότητα, εκείνην ότι «η βασιλεία του Θεού εντός ημών εστιν». Και ως εσωτερική πραγματικότητα, αυτή παραμένει ανεπηρέαστη από τις εξωτερικές καταστάσεις, οι οποίες μεταβάλλονται, και από τους εξωτερικούς παράγοντες, οι οποίοι δημιουργούν τις καταστάσεις και οι οποίοι και αυτοί έρχονται και παύονται.

Με τοιαύτας σκέψεις προσήλθομεν και απόψε εις το ωραίον Νιχώρι, κατά το εσπέρας της 34ης επετείου από της θεία χάριτι εκλογής μας εις τον πάνσεπτον Οικουμενικόν Θρόνον. Δοξολογούμε τον δωρεοδότην Θεόν για τις πολλές ευεργεσίες Του προς το ταπεινό πρόσωπό μας. Σε Εκείνον οφείλουμε τα πάντα! Τον ευχαριστούμε που μας αξίωσε να φθάσουμε εν υγεία και σε αυτό το ορόσημο.

Ενδυναμούμεθα και ενθαρρυνώμεθα εις την εκπλήρωσιν των Πατριαρχικών μας καθηκόντων από την αδελφικήν και ειλικρινή συνεργασίαν και συμπορείαν εις τον ανάντη δρόμον, των σεβασμίων μελών της περί ημάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου, την προθυμίαν των λοιπών αδελφών αγίων Αρχιερέων, την πιστήν διακονίαν της Πατριαρχικής Αυλής και του υφ’ ημάς ιερού κλήρου, την προσφοράν υπέρ του κοινού αγαθού των εντίμων κοινοτικών, εκπαιδευτικών και άλλων υπευθύνων παραγόντων της Ομογενείας και, τέλος, από την εις την Μητέρα Εκκλησίαν της Κωνσταντινουπόλεως αφοσίωσιν των πιστών τέκνων αυτής, τα οποία δεν θα παύσουμε να στηρίζουμε και να ενισχύουμε και εμείς με τη σειρά μας μέχρι το τέλος του επιγείου βίου μας, κατά την εντολή του Θεού διά του Ησαΐου του Προφήτου λέγοντος: «Παρακαλείτε, παρακαλείτε τον λαόν μου, ιερείς» (Ησ. μ’, 1).

”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του συνεχάρη του Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Ανθηδώνος κ. Νεκτάριο, γιατί με ζήλο και αυταπάρνηση επιτελεί τα καθήκοντά του υπέρ των δικαίων των τριών Μετοχίων του Παναγίου Τάφου στην Πόλη.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο, προσφώνησε εγκαρδίως ο Αρχιεπίσκοπος κ. Νεκτάριος.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνιών κ. Αθηναγόρας, κληρικοί, και πιστοί από την Πόλη.

Το πρωί ο Παναγιώτατος παρέστη συμπροσευχόμενος κατά τη Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε, στον Πατριαρχικό Ναό, με την ευκαιρία της 34ης επετείου από την εκλογή του. Αργότερα, το μεσημέρι, δέχθηκε τις εγκάρδιες ευχές της εν Τουρκία σεβασμίας Ιεραρχίας του Θρόνου και παρεκάθησαν όλοι σε εόρτιο τράπεζα στον Πατριαρχικό Οίκο.

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου